

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἔτος πρῶτον ἐν Ἀθήναις
 πού πλουτίζουν οἱ κηφήνες.

Χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήντα τέσσαρα
 Μία νά ταιριάζῃ βρήκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ Ῥωμηός τήν ἐβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνη.
 Κι' ὅταν ἔχω ἔξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
 Συνδρομητάς δέν δέχομαι — γιατί δέν τοὺς ἀνέχομαι,
 Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δέν περνᾷς συνδρομητής.

Δέν θά ἔχουμε τετάρτη — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρτα.
 Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
 Μές' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμηός μας μιά δεκάρα
 Κι' ἂς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δέν μᾶς μέλει.

Τοῦ Ἰουνίου τριακοστή,
 ἡμέρα σχόλης ξεχωριστή.

Ἀριθμὸς εἰκοσιτρία
 καὶ χρημάτων ἐστὶ χρεῖα.

Μέτρα κατὰ τῆς χολέρας
 πῦναι θέμα τῆς ἡμέρας.

Ἐὰν υγιάν θέλετε καλοὶ μου πατριῶται,
 καὶ φόβο νά μὴν ἔχετε καθόλου τῆς χολέρας,
 κορόμηλα, βερύκοκα καὶ τζάνερα νά τρώτε
 κι' ὅσο μπορείτε πρὸ πολλὰ τετράκις τῆς ἡμέρας.
 Καὶ ἅμα τὰ μουλκείκα ἐβγοῦν καὶ τὰ σταφύλια,
 τότε διχθῆτε καὶ σ' αὐτὰ μὲ διψασμένα χεῖλια.

Ποτὲ γιὰ τὰ πολιτικὰ μὴν ἔχετε φαγοῦρα,
 καὶ οὔτε νά παρλάρετε ὅτ' ἀσπῆττα καὶ ὅτ' ἰσὴς στράταις,
 κι' ἂν τύχη μέσα ὅτ' ἰσὴν κοιλιά νά νοιώσετε γουργοῦρα,
 ἀμέσως ξεθυμαίνετε ὅτ' ἰσὴς ἀγγουροσαλάταις.
 Νά τρώτε καὶ νά πίνετε χωρὶς καμμιά φροντίδα,
 κι' οὔτε νά σκέπτεσθε ποτὲ γιὰ σᾶς καὶ τὴν πατρίδα.

Πρὸ πάντων δὲ ὅτου ἸΛΙΣΣΟΥ νά τρώτε τῆς λοκάνταις,
 πού μαγειρεύουν κάθε τι μὲ ξύγκι καὶ νερό,
 ἀλλὰ νά φεύγετε μακριὰ κι' ἀπὸ τῆς κουβερνάνταις,
 κι' εἶναι πολὺ ἐπίφοβαις σὲ τοῦτο τὸν καιρὸ.
 Ἄς λείπῃ τέτοιος ἔρωτας, γιατί κι' αὐταῖς ποῖός ἔξει,
 ἂν ἀπὸ ἐπιχόλερα δέν κουδαλοῦνται μέρη.

Νά κάθεσθε ὅτ' ὁ ΣΥΝΤΑΓΜΑ καὶ νύκτα καὶ ἡμέρα,
 ἐκεῖ νά συγκεντρώνεσθε καὶ νά μιλῆτε ὅλοι,
 οὐρητηρίων καθαρὸν νά πέρνετε ἀέρα,
 νά γίνεταί κι' ἡ ἔρημη καρδιά σας περιβόλι.
 Μὰ νά γεμίζουν κάποτε κι' ἡ μύταις σας μὲ χῶμα,
 κι' ὅσο ἔχετε πρὸ κοντὰ νά τρέχετε ὅτ' ἰσὴ βρῶμα.

Πλὴν καὶ τὸ φανκὸν δξὺ ὀφέλιμον τὸ βλέπω,
 ναὶ μὲν θά ἦναι ὀχληρὸν ὀλίγον εἰς τὴν πόσιν,
 ἀλλ' ὅμως, ἂν μ' ἀκούετε, σπουδαίως σᾶς προτρέπω
 μίαν μικρὰν νά πίνετε καὶ ἀπὸ τοῦτο ὀσίν.
 Ἐκτὸς αὐτοῦ σωτήριον μοῦ φαίνεται καὶ τόσον
 κι' ὀλίγον νιτρικὸν ὀξὺ κι' ἀρσενικὸν καμπόσον.

Κι' ἂν εὐχαρίστως θέλετε τῆς ὥραις νά περνᾶτε
 καὶ ἀνεσιν τὸ σῶμά σας καὶ τὸ μισθὸ νά πάρῃ,
 σᾶς συμβουλεύω μ' ὀλη σας τὴν φαμελιά νά πάτε
 ὅτ' ὀν κῆπον τοῦ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ καὶ εἰς τοῦ ΤΑΒΟΥΛΑΡΗ.
 Τρεῖς ὥραις μὲ κατάνυξιν καὶ σπαραγμὸν θά κλαίτε,
 καὶ γιὰ τὸ γλέντι σας αὐτὸ θά ἔχετε νά λέτε.

Κατὰ τὰς πέντε τὸ πρωὶ νά πέφτετε ὅτ' ὀ στρῶμα
 καὶ νά ξυπνᾶτε ζῶηροὶ κατὰ τὸ μεσημέρι,
 κι' ἀντὶ παντός ὀρεκτικοῦ νά βάζετε ὅτ' ὀ στόμα
 μὲ ντόπια μύρα καὶ μ' αὐτὴν ὀξὺ χρόνων χοιρομέρι.
 Ἄλλὰ καὶ πάγου κάμποσα κομμάτια νά θροῦφατε,
 κι' ἀφοῦ χωνέψετε καλὰ καὶ πρὶν ἀκόμη φατε.

Αὐτὰ νά ἦναι πάντοτε τὰ μέτρα σας τὰ μόνα,
 κι' ἂν ἦσθε μελαγχολικοὶ καὶ στενοχωρημένοι,
 εἶ τότε πιά νά πλάνετε ὅτ' ὀ χέρι τὸν Αἴωνα,
 καὶ ὅταν μάλιστα διπλὸς μ' ὀκτὼ σελίδες βγαίνη.
 Κι' ἀμέσως νά διαβάσετε μὲ ὀλο τὸ μερτίκι
 τὸ φοβερὸν τρισύνθετον τοῦ ἐν Χριστῷ Μακράκη.

